

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 400/2015
Рж 134/2015
15.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле М.Б. из Б., коју заступа Д.М., адвокат из Б., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Управе за извршење заводских санкција, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о предлогу тужиле за доношење допунског решења о трошковима поступка у пресуди Рев2 400/2015 - Рж 134/2015 од 02.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ предлог тужиле за доношење допунског решења о трошковима поступка у пресуди Врховног касационог суда Рев2 400/2015 - Рж 134/2015 од 02.04.2015. године од 02.04.2015. године, **као неблагоприятен.**

Образложење

Одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2008/13 од 20.03.2013. године и о жалби тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 40/13 од 26.02.2014. године, Врховни касациони суд је пресудом Рев2 400/2015 - Рж 134/2015 од 02.04.2015. године, ставом првим изреке, одбацио као недозвољену жалбу изјављену против решења Апелационог суда у Београду Р4 40/13 од 26.02.2014. године, ставом другим изреке прихватио је да о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2008/13 од 20.03.2013. године одлучи као о изузетно дозвољеној, а ставом трећим изреке преиначио је другостепену пресуду Гж1 2008/13 од 20.03.2013. године тако што је жалбу тужене одбио као неосновану и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 24945/11 од 25.12.2012. године.

Тужила је преко пуномоћника поднела предлог да ревизијски суд допунским решењем одлучи о захтеву тужиле за накнаду трошкова ангажовања пуномоћника адвоката и то на име трошкова састава одговора на жалбу у другостепеном поступку, трошкова састава жалбе изјављене против решења Апелационог суда у Београду Р4 40/13 од 26.02.2014. године и трошкова састава ревизије изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2008/13 од 20.03.2013. године.

Одлучујући о предлогу за доношење допунског решења о трошковима у смислу члана 344. став 4. и члана 354. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09 и 53/13) који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 49/13, 74/13 и 55/14), Врховни касациони суд је оценио да предлог није благовремен.

Одредбом члана 343. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је суд пропустио да одлучи о свим захтевима о којима мора да се одлучи пресудом, или је пропустио да одлучи о делу захтева, странка може у року од 15 дана од дана достављања пресуде да предложи парничном суду да се изврши допуна пресуде. Ако се предлог за допуну пресуде односи само на трошкове поступка, одлуку о предлогу доноси суд без одржавања рочишта (члан 344. став 4. истог закона). Одредбом члана 343. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да ће суд, без одржавања рочишта, одбацити неблаговремен предлог за допуну пресуде.

Увидом у спис утврђено је да је пуномоћнику тужиље, адвокату Д.М., пресуда Врховног касационог суда Рев2 400/2015 – Рж 134/2015 од 02.04.2015. године уручена 29.09.2015. године, а предлог за допуну ревизијске пресуде доношењем решења о трошковима поднет је 03.12.2015. године, по протеку законског рока од 15 дана, прописаног чланом 343. став 1. Закона о парничном поступку, па следи да предлог тужиље није благовремен.

Из наведених разлога, применом члана 343. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Снежана Андрејевић,с.р.**